

ET NASJONALTEATER I TORSHAVN

Kunstakademiets Arkitektskole
Kandidatprogram for Bopsetning, Økologi og Tektonikk

Avgangsprogram
Høst 2015

Bjartur Laumhauge
Studienr: 4779

Fredrik Espe Christoffersen
Studienr: 4251

Veiledere:
Ingela Larsson
Kenneth Warnke

»Indtil krisen ramte Færøerne i 1990'erne, var politikerne meget fokuserede på fiskeri og det øvrige erhvervsliv, men i dag, da samfundet har ændret sig, er der langt større fokus på væsentligheden i at have et stærkt og levedygtigt kulturliv. Desuden er publikums krav til kvalitet vokset betydeligt«

Eydun Johannessen
Færøsk skuespiller, instruktør og teaterpædagog

INNLEDNING

Isolert, midt i Atlanterhavet, er Færøyene et særlig sted med et voldsomt landskap og et stadig skiftende dramatisk vær. Innbyggernes nordiske mentalitet bærer preg av et sterkt fellesskap, hvor kultur og samhold vektlegges sterkt.

I 2011 vedtok den færøyske regjeringen å bygge et nytt 3000m² stort nasjonalteater i hovedstaden Torshavn, fordi det eksisterende teateret ikke lenger levde opp til dagens behov. Kommunen donerte området Skálatrød til prosjektet. Et sted som i mange år har ligget som et tomrom i byen, og med sin plassering mot vannet har sett mange forslag til aktivering gjennom årene.

Teaterets rolle på Færøyene er stor. Det blir brukt som politisk talerør. Ikke minst som kulturbærer for det unike færøyske språket og tradisjonene, som i århundrer har lidd under stort press fra omverden.

Hva ligger i ordet "nasjonalteater"?

I våre øyne er det en bygning som i stor grad gjennom sin arkitektur gjenspeiler den befolkning og kontekst den representerer.

Færøene sammenlignet med Sjælland

INNHOLDSFORTEGNELSE

FÆRØYENE

Reisen til Færøene	9
Klima	11
Folket	15

STEDET

Torshavn	17
Skálatrød	23

NASJONALTEATERET

Teaterets relevans	27
Nasjonalteateret i Torshavn	27
Intensjon	29

AVLEVERING

Romprogram	35
Oppsummering	39
Avleveringsform	39
Referencer	41

REISEN TIL FÆRØYENE

"Etter en turbulent flytur over Atlanterhavet ser jeg endelig Færøyene vise seg i horisonten. Etter kun å ha sett hav i flere timer, minner øygruppen meg om en grågrønn flokk hvaler som svømmer i havoverflaten. Etter landingen sier kapteinen over høyttaleren "Welcome to the Faroe Islands" etterfulgt av "Vælkomin heim". Flere av passasjerene gir applaus.

Det er mitt aller første besøk. Jeg flyr alene og kjenner ingen i flyet. Allikevel blir jeg uoppfordret oppsøkt under ombordstigningen og selve flyturen av flere færinger, som ivrig snakker om musikkfestivalene den kommende uken. Flere av passasjerene går også rundt og snakker med hverandre, og jeg får følelsen av at alle kjenner alle på dette flyet.

Utenfor flyet venter en sterk og frisk vind, vesentlig kjøligere enn sommer-temperaturene jeg forlot i København.

Vaga Lufthavn ligger en times busstur fra Torshavn. Mens jeg venter på bagasjen ved rullebåndet kommer jeg i snakk med en tredje fremmed færinger og det viser seg at han skal samme vei. Han tilbyr å kjøre meg til Torshavn. En uforglemmelig biltur gjennom et voldsomt landskap der jeg virkelig føler meg liten. Kun minutter fra flyplassen er vi ute i ødemarken hvor jeg ikke ser annet enn høye grønne fjell som stuper rett ned i havet, en vill natur og en plutselig tåke som sniker seg ned fra oven. Jeg innser at landskapet er det dominerende element når vi passerer små bygder der beskjedent legger seg i fjellsiden ut mot havet. Som om han er en guide, forteller min nye venn meg om stedene vi kjører gjennom.

Idet vi kjører over den siste åsen ser jeg helt uventet Torshavn. Det er nærmest utelukkende enkelthus i tre, som er malt i alle farger og spredt rundt i åssidene ned imot havnen. Hovedstaden Torshavn. "Er den ikke større?", er det første jeg tenker..."

-Fredrik

KLIMA

Det færøyske vær er kjent for å være meget vekslende. Sol og blå himmel kan på samme dag skifte flere ganger mellom sterk vind, storm, regn, sne og tett tåke. Dette varierende været gir et særlig lysspill. Fra tåkens diffuse lys, som utvisker farger og konturer, til det skarpe sollyset som på sekunder innrammer landskapet. Mer spennende er det magiske lyset som oppstår i overgangene mellom regnet, solen, sneen og tåken. Et lys billedkunstnere og poeter gjennom århundrer har prøvd å visualisere gjennom farger og ord. (side 18 og 36)

Et annet hyppig værphenomen er når tåken legger seg som et lokk over landet. Det kan gi en følelse av inneklemthet når himmelen presser seg nedover én. Samtidig stiger følelsen av mystikk og nysgjerrighet når man ikke kan se lengre enn 20 meter omkring.

Verdenshavens vinder er for sterke til at trær vokser naturlig på øyene. Vinden kan derfor uhindret akselerere over nakne berg, daler og rundt gatehjørner, da treets naturlige evner til å skape le ikke er tilstede.

Golfstrømmen gjør at gjennomsnittstemperaturen er 3 plussgrader om vinteren og 11 grader om sommeren. Havnene er isfrie hele året, og i de lavtliggende, bebodde områdene blir sne for det meste kun liggende i kort tid. Tidligere hadde været stor innflytelse på det daglige liv og folks livsinnstilling. Mange kaller Færøyene for "Kanskje-land" (engelsk: "the Land of Maybe"), fordi været bestemmer, om avtaler og planer kan overholdes.

I våre dager takler man i stor grad været på Færøyene med å kjøre i bil dit man skal. Det har medført et stigende antall biler og færre mennesker i gatebildet. Det har fått kommunen til å innføre planen "Mer liv i indre by" med initiativer som bla. parkering utenfor sentrum, gratis busser, flere overdekkede arealer og en ny kultursti.

De særlige skiftende værforholdene på Færøyene kunne innarbeides i nasjonalteateret med at iscenesette dens arkitektur etter været. Det kan være å arbeide med det skarpe lyset motsatt det diffuse, enten inne eller i fasaden. Hvordan oppfattes bygget i regn, sol, midnattssol, snø og tåke? Hvordan er mulighetene for at skape le for vind og regn?

” Endnu et par ord om farverne. Her på øerne brydes de på en forunderlig måde af luftens fugtighed, der ofte medfører et diffust synsindtryk, hvilket jeg har oplevet, når hav og himmel smelter sammen i rosa og grå toner med konkyliens glans eller kaskader af lys, der under et vældigt vejr-drama pludselig kastes ned mellem mørke skymasser og belyser havet, klipperne, de grønne græs-gange og bygdens sorte huse. Det er i begge tilfælde et stærkt, men samtidig blidt lys. Det er fascinerende. ”

Sámal Joensen-Mikines, maler

Kjededans på nasjonalfeiringen med flere tusen færinger i en lenke.

FOLKET

Fredrik:

"En morgen ringer en av Bjarturs venner og forteller at det er observert grindhval i vest. Lokale færinger vil prøve å skremme dem inn imot land til den nærmeste stranden, hvor så en hvalfangst vil finne sted innenfor kort tid. Vi kaster oss i bilen og har ingen tid å miste.

Jeg og rundt hundre færinger deltar i den eldgamle tradisjonelle hvalfangsten, som ender i flere tonn gratis kjøtt. Det blir fordelt til svakerestilte i bygden, samt deltagerne i seansen.

Mens Bjartur fortsetter hvalfangsten har jeg fått nok og benytter meg av muligheten for å vente hjemme hos den lokale formannen for hvalslakt. Huset er møtestedet for sultne lokale jegere denne dagen. Formannen har jeg hverken møtt eller besøkt, så det å gå inn i et fremmed hus føles galt og uhøflig. Jeg henger mine våte klær i gangen. På kjøkkenet spiser formannen mat med noen andre menn mens konen står og rører i en gryte ved komfyren. Hun gir meg en øl fra kjøleskapet før jeg setter meg ned og forsyner meg av middagen. De kjenner ikke til meg og stiller ingen spørsmål til hvem jeg er.

I ettertid fikk jeg høre at denne umistenksomme holdningen til fremmede er "typisk færøysk".

Bjartur:

"For meg avspeiler den impulsive hvalfangsten samfunnet godt.

Hvordan den hektiske hverdagen plutselig stopper opp, vi får fri fra jobb og skole, samles nede ved stranden og jakter sammen som likemenn. Politikere, bønder, håndverkere, prester osv...

Jeg ser Færøyene som et samfunn hvor man uansett yrke, status og tykkelse på lommeboken ser hverandre som like".

I årtusener har det færøyske folk levd under harde kår, isolert midt i Atlanterhavet. Under barske klimatiske forhold måtte man samarbeide og hjelpe hverandre for å overleve. Denne kollektive mentaliteten ligger fremdeles i befolkningen. Under stort press fra stormaktene på fastlandet, har det færøyske språk overlevd gjennom diktsamlinger og lange sangfortellinger som blir sunget under den færøyske kjededans. Dette, sammen med press utenfra om avskaffelse av tradisjoner som hvalfangst, bidrar til en sterk nasjonalfølelse.

Kunne et nasjonalteater for 50.000 færinger bære preg av folkeligheten og samholdet til befolkningen?

Kan en romlig intimitet føre til at publikum føler seg sammen om Færøyene, språket og skuespillet som finner sted?

1. Skipsverft
2. Tinganes
3. Sentrum
4. Historisk fort
5. Universitetspark
6. Småbåthavn
7. Internasjonal havn
8. Torsgøta

TORSHAVN

Tórshavn kommune har omkring 20.000 innbyggere. Fra å være en liten handelsplass i vikingtiden er stedet nå vokst til en moderne og livlig by midt i Atlanterhavet. Arkitekturen kjennetegnes ved de sammensatte trehusene i alle farger, som ligger spredt rundt i landskapet.

Sentrum ligger omkring havnen og halvøya Tinganes, den gamle by som bl.a. huser den færøyske regjeringen. I sentrum er det en stor konsentrasjon av restauranter, barer og butikker som ligger rundt kulturgaten Tórsgøta. Den tilbyr byen flere kulturhus og et myldrende natteliv.

I de senere år har flere kreative bedrifter flyttet inn i gamle pakkhus og fabrikkbygg omkring havnen. Etter flere års byutvikling mot nord og øst, har kommunen nå reist fokus på utvikling av sentrum og havneområdet.

De smale gatene i Torshavns indre by var opprinnelig ikke beregnet til biltrafikk. Da byen var en liten fiskerby i utvikling, spredde husene seg "tilfeldig" utover, og rommet imellom ble smale gågater. I dag er disse gatene asfalterte bilveier, oftest enveiskjørt grunnet dimensjoneringen. Bilen fyller derfor mye opp i bybildet.

Etter å ha opplevd Torshavns trange og svært trafikkerte gater, tror vi kommunens "bilfri indre by"-ønske ville bidra til et bedre byliv.

Skálatróð

Skálatróð

SKÁLATRØD

Skálatrød ligger i sentrum av hovedstaden.

Det opprinnelige sentrum var øst for Tinganes og fungerte som landingssted for fisk og andre varer. I slutten av forrige århundre ble området på den vestlige del, Vestaravág, utviklet med fabrikker og pakkhus. En stor klippeformasjon (Skálatrød) begrenset muligheten til å bevege seg mellom øst- og vestdelen av Vestaravág. Dette ble i 1970 sprengt vekk for å skape forbindelse, men også for å få sten for anleggelse av et nytt havneområde i nærheten. Det har etterlatt et 11m høyt halvsirkelformet krater på 4000m² sprengt inn i landskapet, som nå står igjen som et arr, men samtidig forteller en historie om utviklingen av et samfunn.

Skálatrød fungerer i dag som parkeringsplass, primært for folk som pendler til byen for å arbeide. Utenfor arbeidstid står det tomt.

I kveldstimene står klippeveggen relief klart i gatelyktenes lys, og danner en glødende orange rygg rundt den store, nå øde, parkeringsflate.

De mest karakteristiske bygninger på området finnes i gamlebyen Tinganes. En halvøy, med tettbebyggede trehus, som sammen danner det politiske sentrum på Færøene.

I vest grenser Skálatrød til mellomstore bygninger av industriell og historisk karakter. Eksempler er "Skæve pakhushus" og "Østrøm". Lenger vest ligger et aktivt skipsverft. I øst ligger sentrums sammensatte småskalabebyggelse med kontorer, butikker og cafeer.

Båthavnen brukes av små kommersielle fiskebåter året rundt, som utover å sende fisken til fiskefabrikken, selger den lokalt på havnekanten nærmere sentrum. Også lystbåtene ligger her. De benyttes på hobbybasis til å seile ut på fjorden, et slags "kjøleskap", hvor færingene ofte fanger seg et måltid etter arbeid eller i helgene.

Med bil er det mulig å ankomme stedet fra ulike gater som leder inn til Skálatrød. Det skjer på smale, for det meste enveiskjørte gater. Fra nord er det, som gående, mulig å ankomme via en natursti. Stien som er en del av en grøn akse, som strekker seg ned fra fjellet bak byen. Bilveien som ligger mellom grunnen og vannet skal etter planen være del av den kulturstien, som strekker seg fra Tórsgøta, langs havnekanten og ut til pakkhusene.

Med den lave plassering innerst i havnebassenget er stedet klimatisk beskyttet fra havet og vinden fra vest. Det gjør Skálatrød vesentlig varmere enn andre områder med høyere og mere vindutsatte beliggenheter.

Ved ankomst fra sentrum, hvor folk sitter langs husveggene og snakker eller observerer, kan det virke som vi i et øyeblikk forlater byen, idet vi beveger oss forbi den store parkeringsplassen.

På stien, langs vannkanten, styres blikket vårt ut mot havnen og vi kan merke dens puls og hører fiskere som roper seg imellom og havfuglene som synger. Det merkes i tidsrommet mellom bilene som passerer parkeringsplassen. Så kommer tanken: Skulle Skálatrød være et sted i sentrum, hvor bilene ikke kjører forbi? Et pusterom i byen?

I forlengelse av den tettbevokste kirkegården, nord for Skálatrød, står vi på toppen av klippen. Vi får et imponerende overblikk over havnen. Skálatrød åpner seg foran oss og vi ser havneaktivitetene utspille seg.

Samtidig stopper klippen det naturlige forløpet ned mot vannet, og føles som en barriere mellom oss og havnen. Her ville vi ønske man kunne bevege seg uavbrutt ned.

Siden Skálatrød har et relativt godt klima i forhold til resten av byen, og med stedets rekreative potensiale, kunne vi innarbeide utearealer som en del av teatret.

Klippeveggen omkranser plassen og i dagslys oppfatter vi den relativt nøytral, da den smelter sammen med byen i bakgrunnen. Om kvelden når den opplyses, kommer den til liv og får et dramatisk uttrykk.

Jo nærmere vi kommer klippen, desto mer kolossalt virker de 11m for oss. Stående under klippen gir det oss en følelse av å være ute i barsk natur, selv om vi kun befinner oss i sentrum.

Utenom enkelte mellomstore industribygninger er Skálatrød primært omkranset av toetasjers villabebyggelse. Det vil derfor være en utfordring å tilpasse et 3000 m² stort teater i konteksten. Med tanke på fotavtrykk, bygninghøyde og plasseringen mellom industri og by.

Scenen i det gamle nationalteater blir også brukt til kulisserverksted og oppbevaring

TEATERETS RELEVANS PÅ ØYENE

Teateret har en betydelig rolle i den færøyske konteksten. Utover å underholde og tilby landet teaterkunst, fungerer teateret som kulturbærer og politisk talerør.

Som kulturbærer er det færøyske språket, som kun snakkes av omkring 80.000, viktig for Færøyene.

Den særlige dialekt stammer fra det oldnordiske språk vikingene snakket, og minner skriftlig om islandsk og i tale om norsk.

Under strengt dansk regime ble færøysk, i 1532, forbudt på skoler, i kirker og alle offisielle dokumenter.

Språket overlevde mirakuløst på grunn av sangkvad, dikt og historier. Noen nedskrevne, men de fleste overført gjennom generasjonene fra munn til munn. Disse historiene er ofte dramatiske heroiske fortellinger.

Som politisk talerør til samfunnet, er teateret med på å flytte grenser og åpne opp samfunnet. Jenny Petersen, direktør for nasjonalteatret i Torshavn, omtaler Færøyene som et tabubelagt samfunn. Hun forteller, at teateret derfor har tatt opp flere temaer som abort og homoseksualitet gjennom sine teaterstykker.

Petersen sier videre at flere viktige personer er aktive innenfor teaterkulturen. Et eksempel er politikeren Bill Justinussen fra et av de religiøse partiene, som ser de fleste forestillinger oppført av nasjonalteateret.

NASJONALTEATERET I TORSHAVN

De siste 22 år har et nedlagt meieri i Torshavn fungert som landets nasjonalteater. Det rommer en sal til et publikum på 80-100 personer og det produseres årlig 4-5 teaterstykker. I 2014 hadde det 12.600 besøkende, noe som innebærer et nærmest fullsatt publikum til hver forestilling.

Meieribygningen har aldri vært tilstrekkelig til hverken å tilby sine ansatte nok plass og fasiliteter, eller å gi sitt publikum en optimal teateropplevelse. Bygningen er lukket mot sine omgivelser og husets funksjon kan ikke ses fra utsiden.

På grunn av mangel på prøvescener for skuespillerne, kan utelukkende scenerommet brukes. Da teaterets dører er for smale til å frakte kulisser gjennom, må de bygges på scenen. Scenerommet fungerer derfor som et fleksibelt tre- og malerverksted i tillegg til oppbevaringsrom. Dette resulterer i en konflikt da skuespillere, snekkere, malere, lys- og lydteknikere ikke kan bruke scenerommet samtidig. Til tross for teaterets pressede kvadratmeter, har de tette forholdene ført til et unikt fellesskap.

INTENSJON

Nasjonalteateret på Skálatrød skal produsere teaterkunst og tilby Færøyene et repertoarteater som spiller flere oppsetninger samtidig.

Teateret skal kunne engasjere og inspirere sitt publikum gjennom både klassiske og utradisjonelle forestillinger.

Færingenes folkelighet, gjestfrihet og fellesskap skal komme til uttrykk i arkitekturen. Med sin sentrale beliggenhet i sentrum vil vi at foajeen, auditoriet og backstage integreres med hverandre og teaterets omgivelser. Dette kan for eksempel skje ved å synliggjøre husets forskjellige funksjoner og gjøre dem transparente mot det offentlige rom. Det kan være et kikk fra foajeen til teatersalen, eller forskjellige innsyn fra omgivelsene til verkstedene.

FOAJEEN

Vi ser foajeen og teaterets ytre som en viktig del av å gi den besøkende en introduksjon og forventning til kulturoplevelsen, som er ved at begynne.

Vi vil at foajeen skal være teaterets ansikt og den skal virke inviterende for de ankommende til Skálatrød; en foajé som skal kunne gi den besøkende en fornemmelse av teaterets aktivitet.

De ansattes kantine og de besøkendes kafé tenker vi skal være samlet og fungere som et sosialt samlingspunkt. Med dette vil foajeen huse et aktivt og folkelig samlingssted.

Foajeen skal fungere som et uformelt oppholdssted om dagen og la sine besøkende beundre havnen, beskyttet fra været. Det kan også være muligheter for f.eks. opptredener, utstillingaktiviteter og evt. kommersielle arrangementer.

Teaterets uteområde skal kunne fasilitere utendørs opptredener, som vil bruke naturen eller teateret som scenografi og gi et offentlig rom tilbake til byen.

Med foajeens viktighet for å skape en stemning for de besøkende, skal den kunne iscenesette forskjellige atmosfærer avhengig av teaterets aktiviteter og tidspunkt på døgnet.

AUDITORIET

Som teaterets hovedsal, er auditoriet kjernen, der magien finner sted.

Med 200-250 sitteplasser tilpasser auditoriets størrelse seg teatersjefens ønske, om å heller ha utsolgte forestillinger flere ganger, enn én gang fylt sal med halvtomme saler på de resterende forestillingene.

En kortere avstand mellom skuespiller og tilskuer fører til at skuespilleren ikke behøver å overspille for å fange dem på bakerste rekke. Den kortere avstand fører også til at tilskueren lettere kan innleve seg i stykket.

Som nasjonal hovedscene, ønsker vi at salen skal kunne fasilitere en klassisk proscenium oppsetning med orkestergrav, hvor teaterstykket oppleves gjennom en ramme.

Færøyenes kultur med unike sagaer, kvad og språk krever særlige scenografiske forhold. Derfor vil vi, at salen også skal ha mulighet for en alternativ oppsetning.

Vi ønsker, at det som utspiller seg på scenen har hovedfokus i salen. Arkitekturen skal med det være stemningsskapende og bidra positivt til teateropplevelsen.

BACKSTAGEN

Backstage omfatter alle rom bak scenen med tilhørende aktiviteter, som muliggjør teatrets forestillinger. Vi ser det som en produksjonsmaskin bestående av en synergi mellom menneskelig arbeidskraft, teknikk og funksjonalitet.

Arkitekturen skal gjenspeile åpenhet og fellesskap. Eksempler kan være visuell eller fysisk åpenhet mellom foajé, backstage og auditoriet, via bygningens fasade eller mellom verkstedene og bakscenen.

Med dette ser vi, at besøkere så vel som de ansatte på forskjellige steder kan fornemme teaterets aktivitet.

En integrasjon mellom backstage-områdene vil også bidra til flere møter mellom de ansatte.

BAKSCENEN

Bakscenen og scenetårnet er begge rom i forlengelse av scenen, hvor det oppbevares kulisser i kortere eller lengre tid. Et repertoarteater krever mye oppbevaringsplass da flere av forestillingenes kulisser skal oppbevares og brukes etter hverandre. Med tårnets plassering over scenen og en minimums oppbevaringshøyde tilsvarende sceneåpningen, tenkes et tårn på 22m.

SKUESPILLERLOUNGEN

Under et teaterstykke er skuespillerloungeen det uformelle oppholdsrommet hvor skuespillere tilbringer tiden, når de ikke står på scenen, blir sminket eller kledd på. Dette rommet skal være et pauserom, hvor de ansatte kan ha uformelle møter, arbeide med tekstlesning, koble av eller sosialisere.

PRØVEALEN

Innen forestillingen blir prøvd på hovedscenen skal den i flere uker utspille seg på prøvescenen, som skal ha de samme dimensjoner som hovedscenens. Fordi det er et rom de ansatte tilbringer mye av tiden i, skal prøvesalen ha dagslys. Rommet skal kunne lukkes for maksimalt å bevare skuespillernes fokus, men samtidig virke som en del av teaterets fellesskap.

LILLE SALEN

En sal som rommer 80-100 publikumsplasser og skal måle omtrent 10 x 20 meter. Den er tenkt til utførelse av mindre teaterproduksjoner hvor scenekunst og tekniske fasiliteter er holdt til et minimum.

VEILEDENDE ROMPROGRAM

SCENEAREALER 700m2

-Hovedssal 200-250 sitteplasser 500m2
-Lille sal 80-100 sitteplasser 200m2

BACKSTAGE 1400m2

-Prøvesal
-Bakscenearealer
-Lyd-og lysstudio
-Kulisseverksteder, kulisselager samt lesseområde
-Systue, vask og stryking
-Kostymelager, rekvisittlager, lampelager
-Skuespillergarderobe
-Skuespillerlounge
-Diverse fasiliteter

FOAJÉ 750m2

-Informasjon, billettsalg
-Foajé
-Garderobe
-Publikumstoletter
-Café/ kantine

ADMINISTRASJON 150m2

Ledelse (2 kontorplasser)
Administrativt, personale (9 kontorplasser)
Møtelokaler

BRUTTOAREAL I ALT 3000m2

Forskjellige stemninger på Skálatrød

OPPSUMMERING

Våre mål for oppgaven er:

- At sy sammen tomrommet på Skálatrød ved å forbinde omkringliggende områder: sentrum med industriområdet og landskapet med vannet.
- At teateret på 3000m² skal harmonisere med den omkringliggende bygningskala.
- At teateret interagerer med kulturstien.
- At teateret er åpent til offentligheten og kulturstien, samtidig som den skal beholde illusjonen av teatermagi.
- At de klimatiske forhold på stedet skal innarbeides i teaterets arkitektur.
- At teateret skal gjenspeile den karakteristiske folkelighet og fellesskap i befolkningen.
- At foajeen skal være inviterende og aktiv i løpet av dagen.
- At auditoriet, som teaterets kjerne, skal fasilitere klassiske- så vel som eksperimenterende forestillinger.
- At backstage skal bære preg av et fellesskap.

VEILEDENDE AVLEVERINGSFORM

Plan, Snitt og opstalter 1:200
Udsnit i større mål

Situationsmodel 1:500
Model 1:200
Modeludsnitt

Herutover visualiseringer og diagrammer

REFERENCER

LITTERATUR

Færøsk arkitektur, arkitektens forlag
Theatre Buildings- a design guide, Judith Strong
Theatres, Roderick Ham

TIDSSKRIFTER

"Færøsk teater ind i varmen" Jyllands-posten
Tórshavnar Býaratlas, Torshavn Kommune

HJEMMESIDER

<http://www.hagstova.fo/fo/hagtalsgrunnur/undirvising-og-mentan/mentan>
www.faroeislands.dk

INTERVJUER

Jenny Petersen, direktør nationalteatret i Torshavn,
Tóri í Hoyvík, historiker
Turpin Djurhuus, tekniker amatørteatret Sjótleikarhúsid
Tróndur Paturson, Kunstner
Vika Mia Dahlberg-Hansen, Skuespiller
Hermann Bernhoft, Skuespiller
Justinus Van Vlet, verkstedsansvarlig ved Den Norske Opera og Ballett
Oddvar Nilsen, ingeniør for scenografi ved Den Norske Opera og Ballett
Thilde Mørup Christensen, Arkitekt

BESØK

Færøske Nationalteater, Torshavn
Sjótleikarhúsid, amatørteater, Torshavn
Det Kongelige Teaters Operahus, København
Skuespilhuset, København
Teater Grob, København
Betty Nansens Teatret
Nørrebro teater, København
Den Norske Opera og Ballett
Det Norske Teatret, Oslo
Nationalteatret i Oslo